

Forældrenes økonomiske Kaar, falder *lige stor Byrde paa hver af Forældrene.*

§ 20 udformer nærmere Indholdet af *Faderens* Pligt til at betale *Underholdsbidrag*. Man har fastholdt den hidtidige *Grænse nedad* for Barnets Forsørgelse: at den skal være forsvarelig og ikke ringere end i gode Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet opdrages; ligeledes opretholdes Regelen om, at Faderens Bidrag i Almindelighed bør sættes til mindst $\frac{3}{5}$ af samtlige de Udgifter, Barnets Underhold herefter medfører. Bidragspligten *vedvarer* normalt til Barnets 18. Aar, men kan dog efter det 14. Aar bortfalde eller nedsættes, naar det er blevet helt eller delvis uforment; derimod har man *udeladt* Bestemmelsen om Nedsættelse, naar Faderen har Ægtebørn, som han, hvis de var i Alderen fra 14 til 18 Aar, ikke evnede at understøtte.

I Paragraffens Stk. 5, der nævner de *særlige Bidrag*, der kan paalægges Faderen til Omkostninger ved Barnets Daab og Konfirmation, Skoleundervisning og faglig Uddannelse samt i Anledning af Barnets Sygdom og Begravelse, er sket den vigtige Tilføjelse, at hvis det efter Barnets Forhold er paakrævet, at der ydes Bidrag til *fortsat Skoleundervisning* eller *faglig Uddannelse* efter dets fyldte 18. Aar, kan saadant Bidrag paalægges Faderen, dersom det efter hans økonomiske Stilling findes rimeligt, dog *ikke ud over* Barnets fyldte 21. Aar.*) (En tilsvarende Pligt kan paalægges *Moderen*, naar Barnet ikke er undergivet hendes Forældremyndighed, og ligeledes den *bidragspligtige*, naar kun een er anset som bidragspligtig). Der skal i saa Fald efter Faderens Begæring beskikkes Barnet en *Værge*, til hvem Bidragene udbetales under Værgens Ansvar for deres Anvendelse i det fastsatte Øjemed.

For at sikre, at Bidrag fra en Fader, hvis *Kaar er væsentlig bedre* end Moderens, virkelig kommer Barnet og ikke tillige Moderen til gode, skal der, saafremt Børneværnet skønner det fornødent, *beskikkes Barnet en Værge*, som drager Omsorg for, at Bidragene anvendes til Barnets Tarv. (§ 20, Stk. 6).

*) Da Forsørgelsespligten over for Ægtebørn ophører med Børnenes fyldte 18. Aar, indføres der altsaa her en *retlig Ulighed* mellem Børn født i og uden for Ægteskab; man har herved tilsigtet at skabe tilnærmelsesvis *faktisk* Ligestilling mellem de to Grupper af Børn.